

4809 3die Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 4810

Forfikkingsaft, ere førte af det slesvig-holstenfke Kancelli. Ogsaa den Omstændighed, at ikke det danffe Udenrigsministerium har ført Forhandlingen, men at dette derimod er fket ved det slesvig-holstenfke Kancelli, synes at vise, at denne Forpligtelse alene har været en sær-egen Forpligtelse for Hertugdømmet Holsten, hvilket til Overflod ogsaa fremgaar af, at selve Forfikkingsakten — uagtet den Rangau-Bræhesborgfke Familie er en danff Familie, boende i Danmark — er udstedt paa Tydsk. Der bruges ogsaa tydsk Mønt til Angivelse af Summen, idet der er nævnt 700 Rd. slesvig-holstenff Kurant, og endelig er Beløbet anvist til Udbetaling af den slesvig-holstenfke Kasse. Af Alt dette vil det aldeles tydelig fremgaa, at denne Sag alene vedrører Holsten, og Udredelsen af denne Sum maatte altsaa ved Freden 1864 eller senest ved Slutningsprotokollen af 17de April 1866 være overført paa den danffe Statskasse, men dette er, saavidt jeg har kunnet følge denne Sag, nemlig igjennem et Blad, ikke fket. Denne Gjæld paahviler os ikke ifølge Freden af 30te Oktober 1864 § 8, og heller ikke i den detaillerede Pensionsliste i Slutningsprotokollen findes der nogen Forpligtelse i saa Henseende, hvorfor jeg ikke kan tro Andet, end at den Rangau-Bræhesborgfke Families rette Debitor vil være den preussiske Statskasse. Naar jeg ikke tidligere har stillet Vædringsforslag i saa Henseende, er det, fordi jeg for sent er bleven opmærksom derpaa, men jeg har i alt Fald for mit Vedkommende villet sige dette nu for at kunne tilkjendegive, at den Rangau-Bræhesborgfke Familie i alt Fald ikke efter min Mening har noget Krav paa den danffe Statskasse. — Et andet Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at berøre, angaar Opfostringshuset. Jeg berørte det allerede ved 2den Behandling, idet jeg da søgte at vise, at denne Stiftelse tilhørte det hele Land, og at dens Formaal ifølge Fundatsen af 1763 var at komme visse Klasser af Drengene over hele Landet til Gode, nemlig Drengene mellem 10

og 11 Aar, men at dette oprindelige Formaal var tabt af Sigte, saaledes at Anstalten i Grunden var bleven en særlig Kjøbenhavnff Skole, navnlig siden den i 1799 kom under Bestyrelse af Kjøbenhavns Magistrat. Jeg er nu bleven opmærksom paa en Bekjendtgørelse udstedt fra Opfostringshuset og undertegnet den 1ste Februar 1872, hvori der først siges, at der kan optages 22 Drengene fra hele Landet efter Vaakten, og derefter følge de Betingelser, hvoraf de Vedkommende skulle være i Besiddelse for at kunne optages, men i denne Henseende synes rigtignok Slutningen af Bekjendtgørelsen mig noget gaadefuldt. Der staar nemlig, at vedkommende Ansøger skal have Attester fra Inspektorerne ved de offentlige Skoler, og man kan altsaa her tydelig læse imellem Linierne, at der derved kun er tænkt paa Kjøbenhavn, thi ved de offentlige Skoler ude paa Landet findes der ingen Inspektører; de findes kun ved de offentlige Skoler her i Kjøbenhavn. Saavidt jeg skjønner, er det virkelig ogsaa, skjøndt Bekjendtgørelsen er udstedt til hele Landet, en Umulighed, i alt Fald for Sylland, Fyen og Smaaøerne, at benytte denne Anstalt, idet de Vedkommende først skulle indsende deres Ansøgninger om at komme der og derefter reise over til Kjøbenhavn for at undertafte sig Proven. Det er jo fattige Folk, og det maa i Virkeligheden grændse til det Umulige for Saadanne at reise med deres smaa Drengene med Usikkerhed om, hvad Hovedresultatet kan blive. Derfor er heller ikke i de sidste Aar en eneste Dreng fra Sylland og Smaaøerne optagen paa Opfostringshuset, men det er kun de nærmeste Kommuner omkring Kjøbenhavn, som kunne benytte Stiftelsen. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) udtalte forleden Dag, at det var hans Dnske, at der maatte blive Amtsopfostringshuse. Hvorvidt dette er ønskeligt, skal jeg ikke udtale mig videre om; men vist er det, at de Midler, der nu kun komme Kjøbenhavn og de omliggende Kommuner til Gode, bør komme hele Landet til Gode, da Stiftelsen